

การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย ที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

A Comparative Study of Non-native Japanese Learners' and Lecturers' Beliefs in Japanese Reading

อัจจรา อังตระกุล¹

Atchara Aungtrakul²

(Received: September 7, 2018; Revised: March 6, 2019; Accepted: March 14, 2019)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยอ้างอิงจากแบบสอบถามความเชื่อในการเรียนภาษาที่สอง (BALLI) ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นผู้เรียนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น จำนวน 183 คน และผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย จำนวน 9 คน ในระดับมหาวิทยาลัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test)

ผลการศึกษาพบว่า 1) ความเชื่อด้านความถนัด และ 2) ความเชื่อด้านความยากที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนและผู้สอนมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง 3) ความเชื่อด้านธรรมชาติและ 4) ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการเรียนการอ่านและการสื่อสาร ผู้เรียนและผู้สอนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 5) ด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นแต่ละด้านพบว่า ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ความเชื่อ ผู้เรียน ผู้สอน ภาษาญี่ปุ่น การอ่าน

Abstract

The purpose of the research was to compare the different beliefs between non-native Japanese learners and lecturers in Japanese reading. The number of participants were 183 non-native Japanese learners and 9 non-native Japanese lecturers. The research instrument used in this study was questionnaires.

The collected data was analyzed by descriptive statistics: mean, standard deviation and t-test. The research findings were as follows: 1) The beliefs towards Japanese reading aptitude and 2) The beliefs towards difficulty in Japanese reading were at a moderate level. 3) The beliefs towards nature of Japanese reading and 4) The beliefs towards learning of Japanese reading strategies and communication were high at the level. and 5) The beliefs towards motivation and expectations of Japanese reading learners were at a moderate level and lecturers were high at the level. The data analysis of the different of beliefs between non-native Japanese learners and lecturers in Japanese reading show that was not statistically significant difference at the 0.05 level.

Keywords: Beliefs, Learners, Lecturers, Japanese, Reading

¹ อาจารย์ ดร. ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

² Dr., Eastern Languages Department, Faculty of Humanities, Naresuan University

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาความเชื่อ (beliefs) ของผู้เรียนและผู้สอนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากความเชื่อของผู้เรียนเป็นสิ่งที่มามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียน มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์ที่ผู้เรียนเลือกใช้ รวมถึงมีผลต่อการควบคุมตนเองในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น ๆ ของผู้เรียนด้วย (Horwitz, 1987, p.119-120) Cotterall (1995) ได้กล่าวถึงผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนไว้ว่า มักจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อต่อการเรียนที่ดี ในขณะที่ผู้เรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จมักจะมี ความเชื่อที่เป็นไปในด้านลบ ในอีกด้านหนึ่งความเชื่อของผู้สอนก็ส่งผลกระทบต่อแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนด้วยเช่นกัน Shavelson and Stern (1981) กล่าวถึง ความเชื่อของผู้สอนไว้ความว่า ความเชื่อของผู้สอนมีบทบาทในการตัดสินใจและ ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้สอน สอดคล้องกับ Horwitz (1985) ที่ได้กล่าวถึงความเชื่อของผู้สอนไว้ว่า ความเชื่อของผู้สอนนั้นมีอิทธิพลโดยตรงต่อการรับรู้ความเข้าใจของผู้สอน อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อผลแสดงออกของผู้สอนในห้องเรียนด้วย

อย่างไรก็ตาม การศึกษาความเชื่อที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยยังคงมีจำนวนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาความเชื่อที่มีต่อทักษะด้านใดด้านหนึ่งนั้น พบว่า มีการศึกษาความเชื่อและกลยุทธ์ของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น (石橋, 2009) และ การศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น (อัจฉรา อังตระกูล, 2561) เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาความเชื่อที่มีต่อทักษะเฉพาะ โดยมุ่งศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอน ซึ่งมีจุดเริ่มต้นจากการที่ตัวผู้วิจัยได้มีโอกาสสอนรายวิชาทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น ประกอบกับเห็นว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งดังที่นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้สรุปความว่า การอ่านเป็นกุญแจสำคัญที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร และแสวงหาความรู้เพิ่มเติม การอ่านเป็นทักษะที่ช่วยในการพัฒนาการเรียนภาษาไปสู่ทักษะอื่น เช่น การฟัง การพูด และการเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ อีกทั้ง การอ่านยังเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ เนื่องจากเป็นเครื่องมือหนึ่งซึ่งช่วยในการรับและเสริมสร้างความรู้ใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาผู้อ่านไปสู่การเรียนรู้ที่ยั่งยืนอีกด้วย (เดวิซ เสวตไอยาราม, 2559, หน้า 61)

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำไปปรับปรุงพัฒนา ออกแบบการเรียนการสอนวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่น รวมถึงเป็นแนวทางในการผลิตเอกสารและตำราประกอบการเรียนการสอนวิชาการอ่านต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาความเชื่อในการเรียนภาษาต่างประเทศเริ่มอย่างเป็นทางการอย่างเป็นระบบราวศตวรรษที่ 80 โดย Elaine Horwitz ได้สร้างแบบสำรวจความเชื่อที่เกี่ยวกับการเรียนภาษา โดยสร้างเครื่องมือที่เรียกว่า BALLI (Beliefs

about Language Learning Inventory) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผลกระทบของความเชื่อที่มีต่อกลวิธีการเรียนภาษา เพื่อเข้าใจเหตุผลของครูในการเลือกวิธีการสอน และเพื่อศึกษาว่าความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนมีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยการสร้างแบบสำรวจที่ใช้หลักการระลึกเสรี (Free Recall) จากการให้ผู้สอนภาษาอังกฤษและผู้สอนภาษาต่างประเทศ 25 คน ที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเขียนข้อความที่แสดงความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาของตนเอง หลังจากนั้น จึงได้ร่วมมือกับนักจิตวิทยาและนักการศึกษา นำข้อความที่ได้มาเรียบเรียงให้มีถ้อยคำที่มีความชัดเจนยิ่งขึ้น และนำมาสร้างเป็นแบบสำรวจความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษาในลักษณะที่เป็นแบบสอบถามมาตรฐาน 5 ระดับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามจะตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่ เห็นด้วยกับข้อความในระดับใด ต่อมาในปี ค.ศ. 1987 Horwitz ได้มีการปรับปรุงและแก้ไขจำนวนข้อของแบบสำรวจ ปรับภาษา และการเรียงข้อความใหม่ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับประชากรและกลุ่มตัวอย่างยิ่งขึ้น

แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษา (BALLI) ของ Horwitz เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาความเชื่อที่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างมากในการศึกษาความเชื่อ เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงสูง เป็นที่ยอมรับและได้รับความนิยมมากที่สุด โดยแบบสำรวจความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนภาษา (BALLI) ของ Horwitz จำแนกการศึกษาคความเชื่อออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านความถนัดในการเรียนภาษา (Foreign Language Aptitude) ประกอบด้วยคำถาม 9 ข้อ เป็นข้อคำถามความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถพิเศษของบุคคลที่เรียนภาษาต่างประเทศและมีความเชื่อเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะของบุคคลที่เรียนภาษาต่างประเทศได้ประสบความสำเร็จ
2. ด้านความยากในการเรียนภาษา (The Difficulty of Language Learning) ประกอบด้วย คำถาม 6 ข้อ เป็นข้อคำถามความเชื่อเกี่ยวกับความยากในการเรียนภาษาต่างประเทศ ทั้งลักษณะทั่วไปและในลักษณะเฉพาะของแต่ละภาษาที่ผู้เรียนกำลังเรียน
3. ด้านธรรมชาติในการเรียนภาษา (Nature of Language Learning) ประกอบด้วยคำถาม 6 ข้อ เป็นข้อคำถามความเชื่อเกี่ยวกับกระบวนการในการเรียนรู้ภาษา
4. ด้านกลวิธีการเรียนและการสื่อสาร (Learning and Communication Strategies) ประกอบด้วยคำถาม 8 ข้อ เป็นข้อคำถามความเชื่อเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนและการสื่อสาร รวมถึงการนำไปใช้จริงของผู้เรียน
5. ด้านแรงจูงใจและความคาดหวัง (Motivations and Expectations) ประกอบด้วยคำถาม 5 ข้อ เป็นข้อคำถามความเชื่อเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเรียนและความคาดหวังที่ผู้เรียนมี

จากข้างต้น จะเห็นได้ว่าการศึกษาคความเชื่อในการเรียนภาษาต่างประเทศมีการศึกษามายาวนานกว่า 30 ปี นักวิชาการที่ศึกษาเรื่องความเชื่อล้วนเห็นว่า ความเชื่อของทั้งผู้เรียนและผู้สอนส่งผลต่อการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอน ด้วยเหตุนี้ การศึกษาคความเชื่อจึงได้รับความนิยม โดยแบบสำรวจที่ถูกนำมาใช้เป็นอย่างมากในการศึกษาคความเชื่อคือ เครื่องมือที่เรียกว่า BALLI (Beliefs about Language Learning Inventory) ของ Horwitz ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคความเชื่อที่ได้รับการยอมรับเป็นอย่างมากในการศึกษาคความเชื่อ เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่มีความเที่ยงตรงสูง ทั้งนี้ แม้ว่าจะงานวิจัยที่เกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนการสอนที่ผ่านมาได้มีการจำแนกความเชื่อไว้หลายลักษณะ อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้จะทำการศึกษาคความเชื่อโดยอาศัยกรอบแนวคิดของ Horwitz ซึ่งแบ่งความเชื่อออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความยาก

ในการเรียน ด้านความถนัดในการเรียน ด้านธรรมชาติในการเรียน ด้านกลยุทธ์ในการเรียนและการสื่อสาร และด้านแรงจูงใจและความคาดหวัง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้เป็นผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยของมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคเหนือ จำนวน 3 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และมหาวิทยาลัยพะเยา เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง มีรายละเอียด ดังนี้

1. ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่น เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงเฉพาะนิสิตนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4 เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ผ่านการเรียนภาษาญี่ปุ่นมาพอสมควรและมีประสบการณ์ในการอ่านและการเรียนรายวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่นมาพอสมควรแล้ว ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 183 คน

2. ผู้สอนภาษาญี่ปุ่น เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงเฉพาะผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีประสบการณ์ในการสอนรายวิชาการอ่าน หรือรายวิชาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอ่านภาษาญี่ปุ่น ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยอ้างอิงจากแบบสอบถามความเชื่อในการเรียนภาษาที่สองซึ่งเรียกว่า BALLI คิดค้นโดย Horwitz (1985, 1987, 1988) ผู้วิจัยได้ดัดแปลงแบบสอบถามพร้อมทั้งปรับแก้คำเพื่อให้ตรงกับบริบทของประเด็นการวิจัย 5 ประเด็น ดังนี้ 1) ความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น 2) ความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น 3) ธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น 4) กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร 5) แรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น จำนวน 26 ข้อ โดยในส่วนนี้มีลักษณะเป็นคำถามแบบให้เลือก 5 ระดับ อ้างอิงตามมาตรวัดของลิเกิร์ต (Likert Scale) คือ 1) ไม่เชื่อเลย 2) เชื่อน้อย 3) ไม่แน่ใจ 4) เชื่อค่อนข้างมาก และ 5) เชื่อมากที่สุด และ ในส่วนท้ายของแบบสอบถามเป็นคำถามปลายเปิด (open-ended) จำนวน 1 ข้อ สอบถามเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ที่ท่านมีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นหรือมีต่อรายวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ทั้งนี้ แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยนี้ จำแนกออกเป็น 2 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน 2) แบบสอบถามสำหรับผู้สอน

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถามสำหรับผู้เรียนและแบบสอบถามสำหรับผู้สอน ผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามสำหรับผู้เรียนเท่ากับ 0.785 และผลการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามสำหรับผู้สอนเท่ากับ 0.695

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในเดือนพฤษภาคม-กันยายน 2560

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	หมายถึง	มีความเชื่อมากที่สุด
5.00-4.50	หมายถึง	มีความเชื่อมากที่สุด
4.49-3.50	หมายถึง	มีความเชื่อมาก
3.49-2.50	หมายถึง	มีความเชื่อปานกลาง (ไม่แน่ใจ)
2.49-1.50	หมายถึง	มีความเชื่อน้อย
1.49-1.00	หมายถึง	มีความเชื่อน้อยที่สุด

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยใช้การทดสอบที (t-test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test) ความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ		\bar{x}	S.D.	t	p
ความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
1	หากเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้มีความสามารถในการอ่านดีกว่าเริ่มเรียนตอนเป็นผู้ใหญ่	ผู้เรียน	4.26	0.90	.287	.775
		ผู้สอน	4.18	0.87		
2	คนบางคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษที่เอื้อต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ	ผู้เรียน	3.30	1.15	.564	.573
		ผู้สอน	3.09	1.30		
3	การอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่เคยเรียนมา	ผู้เรียน	2.62	1.18	.688	.492
		ผู้สอน	2.36	1.56		
4	ท่านมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	ผู้เรียน	2.85	0.80	-3.530*	.001
		ผู้สอน	3.73	0.78		
5	ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นท่านเชื่อว่าผู้หญิงจะสามารถอ่านเอาความได้ดีกว่าผู้ชาย	ผู้เรียน	2.43	1.12	.695	.488
		ผู้สอน	2.18	1.25		
6	ท่านเชื่อว่าภาษาแม่ของท่านไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น	ผู้เรียน	3.08	1.24	-1.171	.243
		ผู้สอน	3.73	1.22		
	ด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น	ผู้เรียน	3.09	0.51	-	.330
		ผู้สอน	3.21	0.65		

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นความเชื่อด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อด้านความถนัดที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ย 3.09 อยู่ในระดับปานกลาง ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 3.21 อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าหากเริ่มเรียนภาษาญี่ปุ่นตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้มีความสามารถในการอ่านดีกว่าเริ่มเรียนตอนเป็นผู้ใหญ่ มีค่าเฉลี่ย 4.26 อยู่ในระดับมาก โดยที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 4.18 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความเชื่อว่าคนบางคนเกิดมาพร้อมกับความสามารถพิเศษที่เอื้อต่อการอ่านภาษาต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ย 3.30 อยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 3.09 อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาญี่ปุ่นกับการอ่านภาษาต่างประเทศที่เคยเรียนมา ผู้เรียนเชื่อว่า การอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่เคยเรียนมา มีค่าเฉลี่ย 2.62 อยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 2.36 อยู่ในระดับน้อย ในส่วนของความถนัดด้านทักษะการอ่าน พบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อว่าตนเองมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ย 2.85 อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 3.73 อยู่ในระดับมาก ความเชื่อเกี่ยวกับเพศและการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อว่า ผู้หญิงเป็นเพศที่จะสามารถอ่านเอาความได้ดีกว่าเพศชาย มีค่าเฉลี่ย 2.43 อยู่ในระดับน้อย ในขณะที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 2.18 อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาษาแม่ของผู้เรียนกับภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนมีความเชื่อว่าภาษาแม่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ย 3.28 อยู่ในระดับปานกลาง โดยที่ผู้สอนมีความเชื่อประเด็นนี้ 3.73 อยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น พบว่า ค่า $p > 0.05$ แสดงว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อเกี่ยวกับความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาข้อคำถามความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นรายข้อ โดยข้อที่ถามชี้เฉพาะเจาะจงว่า ท่านมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น นั้น พบว่า ค่า $p < 0.05$ แสดงว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อต่อข้อคำถามความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test) ความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ		\bar{x}	S.D.	t	p
ความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
7	การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่ง่ายกว่าฟังพูดเขียน	ผู้เรียน	3.19	1.15	-.717	.474
		ผู้สอน	3.45	1.50		
8	การอ่านเอาความเนื้อหาภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก	ผู้เรียน	3.46	0.99	.031	.976
		ผู้สอน	3.45	1.12		
9	ภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษาค้ำกับภาษาแม่	ผู้เรียน	1.98	1.04	1.068	.287
		ผู้สอน	1.64	0.67		
10	ท่านเชื่อว่า ในที่สุดท่านจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้อย่างดี	ผู้เรียน	3.57	0.90	-.581	.562
		ผู้สอน	3.73	0.78		
ด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่น		ผู้เรียน	3.05	0.51	-	.564
		ผู้สอน	3.06	0.53		

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นความเชื่อด้านความยากง่ายที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น พบว่า ผู้เรียนมีความเชื่อด้านความยากง่ายที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น มีค่าเฉลี่ย 3.05 อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.06 อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นทักษะที่ง่ายกว่าทักษะการฟัง พูดและเขียน มีค่าเฉลี่ย 3.19 อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้สอนมีความเชื่อในประเด็นนี้ มีค่าเฉลี่ย 3.45 อยู่ในระดับปานกลาง ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านเอาความเนื้อหาของภาษาญี่ปุ่นเป็นเรื่องยาก มีค่าเฉลี่ย 3.46 อยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 3.45 อยู่ในระดับปานกลาง ความเชื่อเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษาพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นมีโครงสร้างทางภาษาคัดลอกกับภาษาแม่ ค่าเฉลี่ย 1.98 อยู่ในระดับน้อย ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 1.64 อยู่ในระดับน้อย ผู้เรียนเชื่อว่าในที่สุดจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้อย่างดี มีค่าเฉลี่ย 3.57 อยู่ในระดับมาก ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 3.73 อยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ค่า $p > 0.05$ แสดงว่า ความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test) ความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ		\bar{x}	S.D.	t	p
ความเชื่อด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
11	ท่านเชื่อว่าท่านจำเป็นต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะทำให้อ่านได้ดี	ผู้เรียน	3.17	1.05	-3.393*	.001
		ผู้สอน	4.27	0.78		
12	ถ้าเรียนภาษาญี่ปุ่นในต่างประเทศจะอ่านเก่งกว่าเรียนในประเทศ	ผู้เรียน	4.10	0.93	.023	.981
		ผู้สอน	4.09	0.94		
13	ท่านต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะอ่านได้	ผู้เรียน	3.61	0.99	-9.83	.327
		ผู้สอน	3.91	0.94		
14	การฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเอง	ผู้เรียน	3.56	1.07	-7.69	.443
		ผู้สอน	3.82	1.07		
ด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น		ผู้เรียน	3.61	0.60	-	.349
		ผู้สอน	4.02	0.49		

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย 3.61 อยู่ในระดับมาก ผู้สอนมีค่าเฉลี่ยความเชื่อ 4.02 อยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าจำเป็นต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจึงจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี มีค่าเฉลี่ย 3.17 อยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 4.27 อยู่ในระดับมาก ผู้เรียนเชื่อว่าหากเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศญี่ปุ่นจะมีทักษะการอ่านที่เก่งกว่าการเรียนภาษาญี่ปุ่นในประเทศของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.10 อยู่ในระดับมาก โดยผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 4.09 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้เรียนเชื่อว่าต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะอ่านได้ มีค่าเฉลี่ย 3.61 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 3.91 อยู่ในระดับมาก ผู้เรียนเชื่อว่าการฝึกอ่าน

สามารถทำได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องอาศัยการเรียนในห้องเรียน มีค่าเฉลี่ย 3.56 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 3.82 อยู่ในระดับมาก

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่น พบว่า ค่า $p > 0.05$ แสดงว่า ความเชื่อด้านธรรมชาติในการเรียนการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาข้อคำถามความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านธรรมชาติในการอ่านภาษาญี่ปุ่นรายข้อ โดยข้อคำถามที่ว่า ท่านเชื่อว่าท่านจำเป็นที่จะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะทำให้อ่านได้ดี นั้น พบว่า ค่า $p < 0.05$ แสดงว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อว่า จำเป็นที่จะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะทำให้อ่านได้ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test) ความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ		\bar{x}	S.D.	t	p
ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร						
15	ท่านเห็นว่าการเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อท่านไม่เข้าใจคำศัพท์	ผู้เรียน	3.57	1.14	-2.231*	.027
		ผู้สอน	4.36	1.28		
16	อ่านเก่งต้องอ่านบ่อย ฝึกฝน เป็นสิ่งสำคัญ	ผู้เรียน	4.40	0.85	-4.638	.060
		ผู้สอน	4.91	0.30		
17	ท่านมีความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่นต่อหน้าคนหมู่มาก	ผู้เรียน	3.78	0.90	.396	.692
		ผู้สอน	3.64	1.43		
18	ท่านต้องอ่านได้อย่างถูกต้องตั้งแตระดับต้นการอ่านระดับต่อไปจะยาก	ผู้เรียน	3.80	0.86	-1.768	.079
		ผู้สอน	4.27	0.78		
19	การอ่านต้องฝึกในชั้นเรียน	ผู้เรียน	2.34	0.99	-.353	.724
		ผู้สอน	2.45	1.12		
20	การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้ท่านอ่านเอาความได้ดี	ผู้เรียน	3.52	1.05	2.930*	.004
		ผู้สอน	2.55	1.36		
ด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร		ผู้เรียน	3.56	0.54	-	.962
		ผู้สอน	3.70	0.55		

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของความเชื่อ 3.56 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 3.70 อยู่ในระดับมากเช่นกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าการฝึกเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ มีค่าเฉลี่ย 3.57 อยู่ในระดับมาก โดยที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 4.36 อยู่ในระดับมาก ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านเก่งต้องอ่านบ่อย ฝึกฝน เป็นสิ่งสำคัญ มีค่าเฉลี่ย 4.40 อยู่ในระดับมาก ผู้สอนมีความเชื่อในประเด็นนี้ 4.91

อยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงภาษาญี่ปุ่นต่อหน้าคนหมู่มาก มีค่าเฉลี่ย 3.78 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 3.64 อยู่ในระดับมาก ผู้เรียนเชื่อว่าต้องอ่านได้อย่างถูกต้องตั้งแต่ระดับต้นไมเช่นนั้นแล้วการอ่านระดับต่อไปจะยาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 4.27 อยู่ในระดับมาก ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นต้องฝึกในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ย 2.34 อยู่ในระดับน้อย ในขณะที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 2.45 อยู่ในระดับน้อย อีกทั้ง ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้เกิดทักษะการอ่านเอาความได้ดี มีค่าเฉลี่ย 3.52 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 2.55 อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสาร พบว่า ค่า $p > 0.05$ แสดงว่า ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสารของผู้เรียนและผู้สอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาข้อคำถามความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นและการสื่อสารรายข้อ โดยข้อคำถามที่ว่า ท่านเห็นว่าการเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่น เมื่อท่านไม่เข้าใจคำศัพท์ และ ข้อคำถามที่ว่า การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้ท่านได้อ่านได้ดีนั้น พบว่า ค่า $p < 0.05$ แสดงว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อว่า การเดาเป็นเรื่องที่สมควรทำในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเมื่อไม่เข้าใจคำศัพท์ และการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้ท่านได้อ่านได้ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test) ความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

ข้อ	ประเด็นความเชื่อ		\bar{x}	S.D.	t	p
ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น						
21	ถ้าท่านสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีจะมีโอกาสได้งาน	ผู้เรียน	3.63	1.02	-1.763	.080
		ผู้สอน	4.18	0.75		
22	ท่านคิดว่าทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ	ผู้เรียน	3.92	0.88	-6.472*	.000
		ผู้สอน	4.82	0.40		
23	ความสามารถในการอ่านทำให้เข้ากับคนญี่ปุ่นได้	ผู้เรียน	3.25	0.97	.230	.818
		ผู้สอน	3.18	1.32		
24	ปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยแปลภาษาการฝึกอ่านจึงไม่สำคัญ	ผู้เรียน	2.15	1.06	1.844	.067
		ผู้สอน	1.55	0.68		
25	คนที่อ่านได้มากกว่า 1 ภาษาเป็นคนเก่ง	ผู้เรียน	3.63	1.18	-.523	.601
		ผู้สอน	3.82	1.16		
26	การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้สามารถได้รับข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตัวท่าน	ผู้เรียน	4.09	0.91	-5.237*	.000
		ผู้สอน	4.82	0.40		
ด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น		ผู้เรียน	3.45	0.59	-	.670
		ผู้สอน	3.73	0.51		

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ย 3.45 อยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 3.73 อยู่ในระดับมากเช่นกันเมื่อพิจารณา รายข้อพบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าหากสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีจะมีโอกาสได้งาน มีค่าเฉลี่ย 3.63 อยู่ในระดับ มาก ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 4.18 อยู่ในระดับมาก ผู้เรียนเชื่อว่าทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ มีค่าเฉลี่ย 3.92 อยู่ใน ระดับมาก ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 4.82 อยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ ผู้เรียนที่เชื่อว่าความสามารถในการอ่าน ทำให้เข้ากับคนญี่ปุ่นได้มีค่าเฉลี่ย 3.25 อยู่ในระดับปานกลาง ผู้สอนมีความเชื่อในประเด็นนี้ 3.18 อยู่ใน ระดับปานกลาง ผู้เรียนเชื่อว่าเนื่องจากปัจจุบันมีโปรแกรมช่วยแปล ดังนั้น การฝึกอ่านด้วยตนเองจึงไม่ใช่ เรื่องที่จำเป็น มีค่าเฉลี่ย 2.15 อยู่ในระดับน้อย ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 1.55 อยู่ในระดับน้อย ผู้เรียนเชื่อว่าคนที่อ่าน ภาษาได้มากกว่า 1 ภาษา เป็นคนเก่ง มีค่าเฉลี่ย 3.63 อยู่ในระดับมาก ผู้สอนมีความเชื่อในประเด็นนี้ 3.82 อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ผู้เรียนมีความเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ ต่อตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.09 อยู่ในระดับมาก ผู้สอนมีค่าเฉลี่ย 4.82 อยู่ในระดับมากที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านแรงจูงใจและความคาดหวังใน การอ่านภาษาญี่ปุ่นพบว่า ค่า $p > 0.05$ แสดงว่า ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษา ญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อพิจารณาข้อคำถามความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการ อ่านภาษาญี่ปุ่นรายข้อ โดยข้อคำถามที่ว่า ท่านคิดว่าทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ และ ข้อคำถามที่ว่า การอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้สามารถได้รับข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตัวท่าน นั้น พบว่า ค่า $p < 0.05$ แสดงว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่ว่า ทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ และการอ่านภาษาญี่ปุ่นทำให้ สามารถได้รับข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตัวท่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปและอภิปรายผล

1. ความเชื่อด้านความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนนั้น แม้ผลการศึกษา จะไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อพิจารณาข้อคำถามความเชื่อด้านความถนัดเป็น รายข้อ โดยข้อคำถามที่ถามเฉพาะเจาะจงว่า ท่านมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น กลับพบว่าผู้เรียนและ ผู้สอนมีความเชื่อต่อข้อคำถามนี้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้เรียนมีความเชื่อว่าคุณมีความ ถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับปานกลาง อีกทั้ง ผู้เรียนยังเชื่อว่าภาษาแม่ไม่เป็นอุปสรรค ต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาญี่ปุ่นกับการ อ่านภาษาต่างประเทศที่เคยเรียนมา ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านภาษาญี่ปุ่นง่ายกว่าการอ่านภาษาต่างประเทศ อื่นๆ ที่เคยเรียนมา อยู่ในระดับน้อย ในขณะที่ ผู้สอนเชื่อว่า ตนเองมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับมาก อีกทั้ง ยังเชื่อว่าภาษาแม่ไม่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น อยู่ในระดับมากอีกด้วย

อย่างไรก็ดี จากข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนและผู้สอนมีแนวโน้มความเชื่อด้านความถนัดใน การอ่านภาษาญี่ปุ่นเป็นไปในทิศทางที่แตกต่างกัน ประเด็นดังกล่าวนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การฝึกฝนทักษะการอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในทักษะการอ่านของตนเพิ่มมากขึ้นเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้ ผู้สอนอาจจัดการเสริม การอ่านในสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ และจากข้อคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามยังพบว่า เนื้อหาที่ผู้สอนนำมา ให้อ่านในช่วงเรียนส่วนใหญ่เป็นตำราสำหรับการอ่านเนื้อหาไม่ดึงดูดใจ ทำให้การอ่านเป็นเรื่องน่าเบื่อ

ทั้งนี้ พิมพิศา เตารัง (2558) กล่าวถึง การที่ผู้สอนเป็นผู้วางแผนและกำหนดเนื้อเรื่องให้ผู้เรียนอ่านนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เรียนขาดความรู้สึกอยากแสวงหาความรู้ ขาดแรงจูงใจในการเรียน การให้ผู้เรียนได้ค้นหาเรื่องที่ตนเองอยากอ่านด้วยตนเอง ถือเป็นโอกาสทำในสิ่งที่ตนเองคิดว่ามีความสุขนั้น ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของผู้เรียนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ Wigfield และ Guthrie (1997) กล่าวว่า ปริมาณการอ่านและความกว้างหรือความหลากหลายในการอ่าน (breadth of reading) มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหลายด้าน ในขณะที่ Stanovich และ Cunningham (1992) อ้างอิงใน Wigfield and Guthrie (1997) พบผลการศึกษาที่คล้ายกันว่า ปริมาณการอ่านและความกว้างหรือความหลากหลายในการอ่านเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ของการอ่าน นอกจากนี้ ในส่วนของเนื้อหาที่ให้ผู้เรียนอ่านนั้น Bergin (1999) อ้างอิงใน Ainley, Hillman and Hidi, (2002) พบว่าความสนใจในการอ่านมีผลต่อการเรียนรู้ นอกจากนี้ งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อการอ่านพบว่า ทัศนคติหรือความเชื่อที่มีต่อการอ่านส่งผลต่อพฤติกรรมการอ่าน โดย Stokmans (1999) พบว่า ทัศนคติต่อการอ่านส่งผลต่อพฤติกรรมการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยเฉพาะทัศนคติที่เป็นความเชื่อว่าการอ่านจะทำให้ได้รับความเพลิดเพลิน

2. ความเชื่อด้านความยากในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นสอดคล้องกันว่า การอ่านเอาความเป็นเรื่องที่ยากและแม้ว่าภาษาแม่ (ภาษาไทย) ไม่คล้ายคลึงกับภาษาญี่ปุ่นก็ตาม แต่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนต่างก็เชื่อว่ในที่สุดตนเองจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี

จากผลการศึกษาที่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนเชื่อว่าในที่สุดตนเองจะสามารถอ่านได้ดีนั้น ความเชื่อนี้มีความสอดคล้องกับความเชื่อในเรื่องประสิทธิภาพในตน (self-efficacy) โดย Bandura (1977) อ้างอิงใน Wigfield and Guthrie, 1997) กล่าวว่า ความเชื่อประสิทธิภาพในตน เป็นความคาดหวังในความสามารถของตนเองในการทำงานต่างๆ กันให้ประสบความสำเร็จ การประเมินตนเองในด้านบวกทำให้รู้สึกว่ามี การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ มีแรงจูงใจให้ทำงานอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ Schunk and Zimmerman (1997) อ้างอิงใน Guthrie et al., (2007) พบว่า ความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับความเชื่อประสิทธิภาพในตนมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนของเด็ก การฝึกให้เด็กมีประสิทธิภาพและให้เด็กมีความเชื่อว่ประสิทธิภาพของตนเองมีมากขึ้นช่วยในการปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กให้ดีขึ้นทั้งในวิชาคณิตศาสตร์และวิชาการอ่าน

3. ความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่สอดคล้องกันคือ ต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะอ่านได้ และต่างเชื่อว่การฝึกอ่านสามารถทำได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยการเรียนในห้องเรียน ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อว่จะต้องมีความรู้ทางไวยากรณ์ที่ดีจึงจะสามารถอ่านได้ ทั้งนี้ งานวิจัยของ ซากูแอนシー (2016) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นกับความวิตกกังวลของผู้เรียนชาวไทยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลประการหนึ่งคือ ผู้เรียนไม่เข้าใจไวยากรณ์ที่ปรากฏอยู่ในเรื่องี่อ่าน และเมื่อผู้เรียนเกิดความวิตกกังวลย่อมส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อมรรัตน์ มะโนบาล และเตวิช เสวตไอยาราม (2560, หน้า 44) ที่พบว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยรู้สึกว่ตนเองใช้เวลานานในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นในทุกทักษะ ผู้เรียนคิดซ้ำแล้วซ้ำอีกเกี่ยวกับไวยากรณ์นั้นๆ เนื่องจากความแตกต่างของไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นกับภาษาไทย จึงทำให้ผู้เรียนต้องปรับระบบคิดเพื่อทำความเข้าใจและสื่อสาร

อนึ่ง เมื่อพิจารณาความเชื่อด้านธรรมชาติของการอ่านภาษาญี่ปุ่นรายข้อพบประเด็นที่น่าสนใจ กล่าวคือ ผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่แตกต่างกันว่า จำเป็นที่จะต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะทำให้สามารถอ่านได้ดีนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยผู้เรียนเชื่อว่าจำเป็นต้องเข้าใจวัฒนธรรมญี่ปุ่นจึงจะสามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดีอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสามารถตีความได้ว่า ผู้เรียนไม่แน่ใจว่าการเข้าใจวัฒนธรรมจะทำให้สามารถอ่านภาษาญี่ปุ่นได้ดี ในขณะที่ผู้สอนมีความเชื่อในประเด็นนี้อยู่ในระดับมาก กล่าวคือผู้สอนเชื่อว่า ความเข้าใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่นจะส่งเสริมให้สามารถอ่านได้เข้าใจ

ทั้งนี้ Brown (1980) มีความเห็นว่า ภาษาและวัฒนธรรมมีความเกี่ยวข้องกันอย่างมาจนยากที่จะแยกภาษาออกจากวัฒนธรรมได้ ภาษาเป็นผลผลิตของวัฒนธรรมและเป็นตัวสื่อให้ผู้คนได้เรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับ Seelye (1993) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาเพียงอย่างเดียวแต่ขาดซึ่งความเข้าใจในวัฒนธรรมของภาษาที่เรียนนั้นจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้ภาษานั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากประเด็นนี้ ผู้สอนจึงควรชี้ให้ผู้เรียนเห็นว่าภาษาและวัฒนธรรมไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ความเข้าใจทางวัฒนธรรมจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดของผู้ส่งสาร อีกทั้ง ในการฝึกการอ่านผู้สอนควรฝึกให้ผู้เรียนสังเกตวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่สะท้อนผ่านเนื้อเรื่องที่อ่าน รวมถึงชี้ให้เห็นความแตกต่างของวัฒนธรรมญี่ปุ่นและไทยจากเนื้อหาที่อ่านด้วย

4. ความเชื่อด้านกลยุทธ์ในการอ่านและการสื่อสารของผู้เรียนและผู้สอน ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความเชื่อที่สอดคล้องกันว่า การอ่านเก่งต้องอ่านบ่อย การฝึกฝนเป็นสิ่งสำคัญ อีกทั้ง ผู้เรียนและผู้สอนต่างก็มีความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงต่อหน้าคนหมู่มาก

จากข้างต้น ผู้เรียนและผู้สอนเกิดความกังวลเมื่อต้องอ่านออกเสียงต่อหน้าคนหมู่มาก ทั้งนี้ ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาเป็นตัวแปรด้านจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ ความวิตกกังวลทำให้ผู้เรียนภาษาขาดความมั่นใจ และมองไม่เห็นคุณค่าในตัวเองซึ่งเป็นผลทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนลดน้อยลง (Gardner, 1991 อ้างอิงใน ปัทมกร กิจทวี และคณะ, 2555) นอกจากนี้ จากแนวคิดที่เรียกว่า Monitor model ของ Krashen (1982 อ้างอิงใน อมรรัตน์ มะโนบาล และเตวิช เสวตไอยาราม, 2560, หน้า 35) ได้อธิบายถึง “สมมติฐานตัวปิดกั้นการเรียนรู้” (The affective filter hypothesis) กล่าวคือ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านอารมณ์ (ความรู้สึกลึกๆ ประหม่า เบื่อหน่ายและ ความรู้สึกในลักษณะต่อต้านต่อการเรียนรู้ภาษา) กับการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยระดับหรือความเข้มข้นของตัวปิดกั้น (Filter) ซึ่งเกิดจากปัจจัยด้านอารมณ์เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษา (Language Acquisition Device) ทั้งนี้ จากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ความวิตกกังวลมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อกระบวนการคิด และกระบวนการจดจำ ทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหลีกเลี่ยงการเรียนรู้และถูกดึงความสนใจด้วยสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้อยู่ เมื่อบุคคลมีระดับความวิตกกังวลมากและน้อยแตกต่างกันจะทำให้โครงสร้างของกระบวนการจดจำมีความแตกต่างกันไปด้วยซึ่งส่งผลต่อการจดจำข้อมูลในระยะยาวของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน (Eysenck, 1990 อ้างอิงใน อมรรัตน์ มะโนบาล และเตวิช เสวตไอยาราม, 2560, หน้า 35-36) อีกทั้ง ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้มากหรือน้อย และสามารถเรียนรู้ได้หรือไม่ขึ้นอยู่กักระดับหรือความเข้มข้นของตัวปิดกั้น การเรียนรู้ด้านอารมณ์สูงขึ้น ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการนำเข้าสู่ข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ลดลง (Gass and Selinker, 2001 อ้างอิงใน อมรรัตน์ มะโนบาล และเตวิช เสวตไอยาราม, 2560, หน้า 36)

นอกจากนี้ ยังพบประเด็นที่น่าสนใจ กล่าวคือ ข้อคำถามที่ว่า การอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้ อ่านได้ดีนั้น ผู้เรียนเชื่อว่าการอ่านออกเสียงได้ถูกต้องจะทำให้ อ่านได้ดีอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ผู้สอนมีความเชื่ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนต่อข้อคำถามดังกล่าวนี้ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประเด็นดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียน คำนึงถึงความถูกต้องในการอ่านออกเสียงค่อนข้างมาก ในขณะที่ผู้สอนคำนึงถึงประเด็นการอ่านออกเสียง ในระดับที่น้อยกว่า

5. ความเชื่อด้านแรงจูงใจและความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนและผู้สอนไม่พบ ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีแนวโน้มความเชื่อด้านแรงจูงใจ และความคาดหวังในการอ่านภาษาญี่ปุ่นสอดคล้องไปในด้านบวก ยังคงเห็นความสำคัญของการอ่านแม้ว่า ในปัจจุบันจะมีโปรแกรมแปลภาษาเกิดขึ้นก็ตาม อีกทั้ง ในเรื่องของการหางานผู้เรียนและผู้สอนเชื่อว่าการมีทักษะการอ่านที่ดียังส่งผลให้มีโอกาสที่จะได้งานทำด้วย

โดยเมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อ พบว่า ผู้เรียนเชื่อว่าทักษะการอ่านเป็นเรื่องสำคัญในระดับมาก ในขณะที่ผู้สอนมีความเชื่อในประเด็นนี้อยู่ในระดับมากที่สุด อีกทั้ง ในประเด็นคำถามที่ว่า การอ่านภาษาญี่ปุ่น ทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองนั้น ผู้เรียนมีความเชื่อในประเด็นนี้อยู่ในระดับมาก โดยที่ ผู้สอนมีความเชื่อในประเด็นนี้อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อข้อคำถามข้างต้นทั้ง 2 ข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สะท้อนให้เห็นว่า จะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีความเชื่อต่อความสำคัญของการอ่าน และความเชื่อต่อประโยชน์ของการอ่านในระดับที่น้อยกว่าผู้สอน ซึ่งในประเด็นนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้สอนในรายวิชาการอ่านควรชี้ให้ผู้เรียน ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านและประโยชน์ที่ตัวผู้เรียนจะได้รับจากการมีทักษะการอ่านที่ดีด้วย ซึ่งเมื่อผู้เรียนมีความตระหนักในประเด็นดังกล่าวนี้แล้ว ย่อมจะส่งผลต่อความตั้งใจที่จะพัฒนาทักษะ การอ่านของตนเองต่อไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการเรียนการสอนการอ่าน

นอกจากการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการอ่านในชั่วโมงเรียนแล้ว ผู้สอนควรจัดกิจกรรมหรือ โครงการส่งเสริมการอ่านนอกห้องเรียน รวมถึงการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกเนื้อหาที่ตนเองอยากอ่าน จะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการอ่านมากขึ้น รวมถึงเพิ่มแรงจูงใจในการอ่าน ลดความวิตกกังวลที่มีต่อการอ่านของผู้เรียน ยังจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของผู้เรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

งานวิจัยนี้ศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่าน ภาษาญี่ปุ่นเท่านั้น ควรมีการศึกษาความเชื่อของผู้เรียนและผู้สอนที่มีต่อทักษะภาษาญี่ปุ่นอื่น ๆ ทั้งการพูด การฟัง และการเขียน รวมถึงความเชื่อของผู้เรียนที่มีต่อไวยากรณ์ด้วย นอกจากนี้ การศึกษาเปรียบเทียบ ความเชื่อของผู้สอนชาวไทยและผู้สอนชาวญี่ปุ่นซึ่งเป็นผู้ที่ต้องทำงานร่วมกันนั้นว่า มีความเชื่อเกี่ยวกับการ จัดการเรียนการสอน หรือบทบาทหน้าที่ของผู้เรียนและผู้สอนว่าเหมือนกันหรือมีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไรก็เป็นประเด็นที่น่าสนใจที่ควรมีการศึกษาต่อไปด้วย

บรรณานุกรม

- เดวิซ เสวตไอยาราม. (2559). กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นที่มีความสามารถต่างกัน. *วารสาร ญีปุ่นศึกษา*, 33 (2), 59-78.
- ปัทมกร กิจทวี, ทรงศรี ธรณสถาพร, กรัณศุภมาศ เอ่งฉ้วน และ ธนายุส ธนินิติ. (2555). การศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา ระดับความวิตกกังวล และความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ. *การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ครั้งที่ 2*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิมพ์พิศา เต่าร้าง. (2558). *ผลของการเรียนแบบนำตนเองที่มีต่อความสามารถในการอ่านจับใจความ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, กรุงเทพฯ.
- อมรรัตน์ มะโนบาล และ เดวิซ เสวตไอยาราม. (2560). การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่น ของผู้เรียนระดับต้นที่มีพื้นฐานภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน. *วารสารเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา*, 7 (1), 33-50.
- อัจฉรา อั้งตระกูล. (2561). การศึกษาความเชื่อของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีต่อการอ่านภาษาญี่ปุ่น. *วารสารเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา (ฉบับพิเศษ)*, 8(3), 22-44.
- Ainley, M., Hidi, S. and Berndorff, D. (2002). Interest, learning, and the psychological processes that mediate their relationship. *Journal of Educational Psychology*, 94(3), 545-561.
- Brown, H. D. (1980). *Principles of Language and Teaching*. Englewood Cliffs: Practice, 1980.
- Cotterall, S. (1995). Readiness for Autonomy: Investigating Learner Beliefs. *System*, 23(2), 195-205.
- Guthrie, J. T., Hoa, L. W., Wigfield, A., Tonks, S. M., Humenick, N. M., and Littles, E. (2007). Reading motivation and reading comprehension growth in the later elementary years. *Contemporary Educational Psychology*, 32, 282-313.
- Horwitz, E. K. (1985). Using student beliefs about language learning and teaching in the foreign language methods course. *Foreign Language Annals*, 18(4), 333-340.
- Horwitz, E. K. (1987). Surveying student beliefs about language learning. In A. Wenden & R. Rubin (Eds.), *Learner strategies in language learning*. (pp. 119-129). London: Prentice Hall International.
- Horwitz, E. K. (1988). The beliefs about language learning of beginning university foreign language students. *Modern Language Journal*, 72(3), 283- 294.
- Seelye, N. (1993), *Teaching Culture : Strategies for Intercultural Communication*. 3rd ed. Lincoln Wood, IL: National Textbook.
- Shavelson, J. R. and Stern, P. (1981). Research on teachers' pedagogical thoughts, judgments, decisions and behavior. *Review of Education Research*, 51, 455-498.
- Stokmans, M. J. W. (1999). Reading attitude and its effect on leisure time reading. *Poetics*, 26,

245-261.

Wigfield, A. and Guthrie, T. J. (1997). Relation of Children's Motivation for Reading to the Amount and Breadth of their Reading. *Journal of Educational Psychology*, 89(3), 420-439.

石橋玲子. (2009).「日本語学習者の作文産出に対するビリーフとストラテジーの特性-タイの大学生の場合-」『国際交流基金 バンコク日本文化センター日本語教育紀要』6号 国際交流基金

サグアンシー・タンヤーラット. (2016).「外国語としての日本語における読解不安・外国語学習不安・読解力との関係—タイ人大学生を対象に—」『神田外語大学大学院紀要 言語科学研究』第22号【研究論文】, 45-64

